

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

A1.

Νόμισε πως ερχόταν προς αυτόν ένας άνθρωπος με πελώριο μέγεθος και βρόμικο πρόσωπο, όμοιος με είδωλο νεκρού. Αυτόν μόλις ο Κάσσιος είδε, τον έπιασε φόβος και επιθύμησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Καθώς (ή: όταν) ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος που κρατούσε ένα κοράκι. Το είχε διδάξει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παππουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παππουτσής συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)».

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση κάποιου γαμήλιου οiwνού για την κόρη της αδελφής της, σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια οiwνό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν με την κόρη της αδελφής (της) σε κάποιο μικρό ιερό και περίμενε μέχρις ότου ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό τους.

B1.

squalidā: squalidiores

similem: simillimum

effigiēi: effigies

quidam: cuiusdam

parem salutatiōnem: parium salutatiōnum

Diu: Diutius

more prisco: mos priscus

omen nuptiāle: omina nuptialia

sacello quodam: sacellum quoddam

nocte: noctium

aliqua: aliqui

B2.

Existimāvit: Existimavissemus

venīre: venīendo

aspexit: aspicereris (-re)

concēpit: concipere

cupīvit: cupient

redīret: redeuntis

instituerat: institutu

dicere (το πρώτο του κειμένου): dic

Ave: Avete

interfuit: interesse

emere: emisse

docēret: docuissetis

petit: petendo

fēcit: fieret

persedēbat: persederint

Γ1α.

magnitudinis: είναι ετερόπλωτος ονοματικός προσδιορισμός, γενική της ιδιότητας στο hominem

effigiēi: είναι ετερόπλωτος ονοματικός προσδιορισμός, δοτική αντικειμενική στο similem

Caesaris: είναι γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο interfuit

milibus: είναι αφαιρετική της συγκεκριμένης αξίας στο emit

filiae: είναι δοτική προσωπική χαριστική στο petit

Γ1β.

«Eo exemplo sutor quidam incitatus est».

Γ2α.

ut corvum doceret parem salutationem: δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το incitavit. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, με υποτακτική παρατατικού (doceret), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (incitavit) και αναφέρεται στο παρελθόν. (Ιδιομορφία Ακολουθίας χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Συγχρονισμός πράξης της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Caecilia, uxor Metelli, dum more prisco omen nuptiale petit filiae sororis: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το fecit. Εκφέρεται με οριστική (petit: ιστορικός ενεστώτας), διότι η πράξη ενδιαφέρει μόνο από καθαρά χρονική άποψη. Πιο συγκεκριμένα, εκφράζει, σε σχέση με την πρόταση την οποία προσδιορίζει, το σύγχρονο και μάλιστα τη συνεχιζόμενη πράξη, στη διάρκεια της οποίας συμβαίνει η πράξη της κύριας πρότασης.

Γ2β.

«Eo/ (Quo) aspecto Cassius, timōrem concēpit»

«Caecilia, uxor Metelli, more prisco omen nuptiāle petens filiae sorōris, ipsa fēcit omen»

Γ2γ.

«Caecilia, quae uxor Metelli erat»